

Folketinget viste sig at være for helt og holdent at forbyde Handelen med de Præmieobligationer, Lovforslaget omhandler. Det er nemlig ikke alle Præmieobligationer, som rammes af Loven, idet det er den Mening, at man kun vil ramme de Præmieobligationer, som væsentlig have Karakteren af Lotterisedler, men derimod ikke dem, som kunne benyttes til en fornuftig Anbringelse af Penge. Hvorledes man skulde drage Grænsen mellem disse to forskellige Arter af Præmieobligationer er jo vistnok ikke saa vanskeligt. Hvad man der maa se hen til er, om de bære Rente eller ikke; om dem, der ikke bære Rente, vil det vistnok ubetinget gælde, at de nærmest kun ere at betragte som Lotterisedler, hvad derimod de rentebærende angaar, er der jo nogle af dem, som bære en saadan Rente f. Eks. af 3 pCt., ja endogaa af 4 pCt., at man kan tænke sig, at Folk kunne ønske at skaffe sig dem som en Naade, hvorpaa de kunne anbringe deres Kapital. Men paa den anden Side kan der være eller komme nogle af disse Obligationer, som bære en saa lav Rente, at de ikke kunne betragtes som Anlægspapirer, altsaa nærmest have den Karakter som de ikke rentebærende, nemlig at være blotte Lotterisedler. Derfor har det andet Ting vedtaget dette Lovforslag, som forbyder Salg eller Udbydelse til Salg her i Landet af disse udenlandske saakaldte Præmieobligationer, for saa vidt de ikke ere rentebærende eller kun bære en Rente af $2\frac{1}{2}$ pCt. p. a. eller derunder, under samme Straf, som den der i Lotteriloven af 1859 er fastsat for Handelen med fremmede Lotterisedler. I Lovens § 2 er der endvidere tilføjet en Bestemmelse, som svarer ganske til den, der findes i Lotteriloven, og som er et naturligt Tilbehør til, at man forbyder disse Obligationers Salg, nemlig at det ogsaa forbydes at indrykke Avertissementer i Aviserne om dem, navnlig Avertissementer, som ved at give Prospektus over Gevinstfordelingen og deslige maa antages at være beregnede paa at lokke Folk til at købe de omtalte Obligationer. — I Slutningen af Lovforslaget er der som § 4 tilføjet en Bestemmelse, hvorefter Loven først skal træde i Kraft den 1ste Oktober d. A. Denne Bestemmelse er indført for at give de Folk, som have saadanne Obligationer, og som maatte ønske at stille sig ved dem, Lejlighed og vel endog rigelig Lejlighed til at gøre det, inden Loven træder i Kraft.

Det er disse Betragtninger og disse Grunde, som have ledet til dette Lovforslags Forelæggelse og Vedtagelse af Folketinget, og

jeg tillader mig derfor at anbefale det til ogsaa at vedtages af dette Ting.

Rundson: For mig stiller det sig ikke ganske sikkert, om den Vej, man ved dette Lovforslag vælger til at afhjælpe de Misbrug, den høitærede Justitsminister omtalte, er den rette. Det, som det vel navnlig kommer an paa, er at forhindre Folk, som ikke forstaa sig paa Præmieobligationer, i at blive forlokkede til at købe saadanne Papirer til alt for høj Pris, og det man vel særlig vil til Livs, er, saa vidt jeg har forstaaet, Kolportage og Salg paa Afbetaling af den Slags Obligationer. Præmieobligationer ere jo udstedte i ganske overordentlig stor Mængde i de europæiske Stater. Jeg har set en Opregørelse, hvorefter det samlede Beløb i Kroner af udstedte Præmieobligationer skulde beløbe sig til 7 Milliarder. Disse Papirer ere Genstand for overordentlig stor Omsætning i de allerfleste Lande, og de noteres paa de store kontinentale Børser; jeg har f. Eks. set, at paa Kurslisten i Berlin den 11te Marts i Aar var der ikke mindre end 46 forskellige Arter af disse Præmieobligationer, som have været Genstand for Notering. Her i Landet have disse Papirer ogsaa været Genstand for en Del Omsætning, og det staar derfor for mig som usikkert, om man virkelig skal gaa saa vidt at forbyde en stor Del af disse Papirer, om man ikke kan naa det samme ved lempeligere Midler.

Det er jo navnlig Kommunerne, som have benyttet sig af Udstedelsen af Præmieobligationer til at skaffe sig Laan. Paris f. Eks. har udstedt ikke mindre end henimod 2 Milliarder Franks i Præmieobligationer, og blandt de mange andre Byer, som ogsaa have udstedt saadanne, skal jeg nævne Wien, Antwerpen, Amsterdam og Brüssel. — Men ikke alene Kommunerne have skaffet sig Penge ved Udstedelsen af Præmieobligationer, adskillige Stater have ogsaa rejst Statslaan ved saadanne Obligationer. Det har været Tilfældet i Preussen — et Laan, der nu er indløst — i Østerrig, i Finland, Sverige, Bayern og Serbien. Disse Papirer anses paa Pengemarkedet i Reglen for at være meget solide Papirer. — Jeg ser nu meget vel i Lovforslaget, at det er ikke alle Præmieobligationer, man vil gaa til at forbyde; man vil, som den ærede Minister sagde, forbyde alle ikke rentebærende og af de rentebærende saadanne, som bære en Rente af $2\frac{1}{2}$ pCt. og derunder. Hvad for det første de rentebærende angaar, ser jeg ikke rettere, end at den Grænse, man har valgt, $2\frac{1}{2}$ pCt., er ret vilkaarlig. Som Eksempel skal jeg